

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

8. juuni 2016*

Euroopa Liidu kaubamärk — Rahumärki kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus —
Tähtaja ennistamise taotlus — Hagi Üldkohtule esitamise tähtaja järgimata jätmine

Kohtuasjas T-583/15,

Monster Energy Company, asukoht Corona, California (Ameerika Ühendriigid), esindaja: *solicitor*
P. Brownlow,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: D. Gája,

kostja,

mille ese on hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 17. juuli 2015. aasta otsuse (asi R 2788/2014-2) peale,
mis käsitleb taotlust registreerida rahumärki kujutav tähis ELi kaubamärgina,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: president E. Martins Ribeiro, kohtunikud S. Gervasoni ja L. Madise (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 5. oktoobril 2015,

arvestades vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 6. novembril 2015,

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei
olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungis määramiseks, ning otsustades Üldkohtu kodukorra
artikli 106 lõike 3 alusel teha otsuse ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja Monster Energy Company esitas 21. novembril 2012 Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) alusel alljärgneva kujutismärgi registreerimise taotluse:

- 2 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatavate kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 5, 30 ja 32.
- 3 Kontrollija keeldus 8. mai 2013. aasta otsusega vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktile b ja lõikele 2 koostoimes komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189); muudetud kujul) eeskirjaga 11 taotletud kaubamärgi registreerimisest.
- 4 Hageja esitas 8. juulil 2013 EUIPO-le määruse nr 207/2009 artiklite 58–64 alusel kontrollija otsuse peale kaebuse.
- 5 EUIPO esimese apellatsioonikoja 11. detsembri 2013. aasta otsusega (edaspidi „esimene otsus”) jäeti kaebus rahuldamata.
- 6 Hageja teatas 23. juuni 2014. aasta faksiga EUIPO-le, et uurides, kui kaugele on asja menetlemisega jõutud, avastas ta, et EUIPO esimene apellatsioonikoda on teinud esimese otsuse. Ta väitis, et tema aga ei ole teadet selle kohta saanud. Seetõttu palus ta, et kulgema hakkaks uus tähtaeg, mille jooksul on võimalik esitada Üldkohtule esimese otsuse peale hagi.
- 7 Kuna hageja ei olnud saanud 23. juuni 2014. aasta faksile vastust, esitas ta EUIPO-le 2. juuli 2014. aasta e-kirjas uuesti vastava taotluse ja ka halduskaebuse.

- 8 EUIPO klienditoe talituse selle osakonna 10. juuli 2014. aasta e-kirjaga, kes tegeleb kaebustega, vastas EUIPO hagejale, et esimene otsus tehti talle teatavaks 20. detsembri 2013. aasta faksiga, nagu see nähtub saatmiseks kasutatud masina edastusraportist, kus on peale kuupäeva, kellaja ja saaja numbri kirjas ka märge „OK“. Ta lisas sisuliselt, et Üldkohus on pädev menetlema võimalikku esimese otsuse peale esitatavat hagi ning ta hindab hagi vastuvõetavust, arvestades esitatud asjaolusid ja tõendeid.
- 9 Apellatsioonikodade kantselei kinnitas 15. juuli 2014. aasta faxis hagejale esimese otsuse teatavaks tegemiseks kasutatud faksimasinaga edastusraporti sisu ning märkis, et uut kaebuse esitamise tähtaega ei saa EUIPO määrata.
- 10 Hageja ja EUIPO talitused vahetasid kahe järgnenud nädala jooksul veel kirju ning lõpuks tegi hageja paralleelselt kaks toimingut.
- 11 Esiteks esitas ta Üldkohtule esimese otsuse peale hagi, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. augustil 2014 ja mis registreeriti viite T-633/14 all.
- 12 Teiseks esitas ta samal päeval EUIPO-le määruse nr 207/2009 artikli 81 tähenduses tähtaja ennistamise taotluse.
- 13 Nimetatud taotluses esitas hageja selleks, et taastataks tema õigused vaidlustada esimene otsus Üldkohtus, ning tema ELi kaubamärgi registreerimise taotlus säiliks EUIPO registris selle aja vältel, mil menetlus Euroopa Liidu Kohtus kestab, asjaolud ja tegurid, mille tõttu vaatamata kogu tema ülesnäidatud hoolsusele, sai ta kõnealusest otsusest alles 17. juunil 2014 teada. 20. detsembri 2013. aasta teade esimese otsuse kohta ei jõudnud temani. Seetõttu oleks EUIPO pidanud tuvastama, et Üldkohtule hagi esitamise tähtaja järgimist tuleb hinnata, arvestades tähtaja algusena 17. juunit 2014, ning kandma hageja esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotluse uuesti registrisse.
- 14 Apellatsioonikodade kantselei märkis 29. augusti 2014. aasta kirjas, et ta ei saa tähtaja ennistamise taotlust läbi vaadata, kuna määruse nr 207/2009 artikkel 81 puudutab üksnes tähtaegu, mis on kohaldatavad EUIPO ees, mitte aga neid, mis on kohaldatavad Üldkohtu ees, kasutatud faksimasinaga edastusraport kinnitab esimese otsuse teatavaks tegemist 20. detsembril 2013 ning üksnes Üldkohus, kelle menetleda on nüüd asi, saab selle kohta otsuse teha.
- 15 Hageja esitas 28. oktoobril 2014 EUIPO-le apellatsioonikodade kantselei 29. augusti 2014. aasta kirja peale kaebuse. Kaebust täiendati 31. detsembri 2014. aasta avaldusega, milles lisaks kõnealuse kirja tühistamisele taotles hageja ka tähtaja ennistamise taotluse uuesti läbivaatamist.
- 16 Menetlus jätkus kuni EUIPO teine apellatsioonikoda võttis 17. juulil 2015 vastu otsuse, millega ta lükkas hageja poolt talle esitatud kaebuse vastuvõetamatuse tõttu tagasi (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Hagejale tehti see otsus teatavaks 5. augustil 2015.
- 17 Vaidlustatud otsuses osutas apellatsioonikoda teatavatele määruse nr 207/2009 sätetele, mis puudutavad EUIPO üksuste otsuste edasikaebamise võimalusi, nimelt määruse artikli 58 lõikele 1 ja artikli 65 lõigetele 1 ja 5. Ta tuletas meelde ka määruse artikli 81 lõike 1 sisu, milles on määratud kindlaks tähtaja ennistamise menetluse üldine kohaldamisala.
- 18 Seejärel märkis ta, et apellatsioonikodade kantselei 29. augusti 2014. aasta kiri ei ole otsus, mille on teinud EUIPO esimese astme talitus, mille peale saab määruse nr 207/2009 artikli 58 alusel esitada kaebuse, ja seetõttu on kaebus vastuvõetamatu.
- 19 Ta lisas, et igal juhul ei ole määruse nr 207/2009 artikli 81 lõige 1 käesoleval juhul kohaldatav. Rõhutades sisuliselt, et see säte hõlmab olukordi, milles ei ole peetud kinni tähtajast „ameti ees“ [Tsiitaati on parandatud Euroopa Kohtus, kuna sätte eestikeelne tõlge on ebatäpne] ning hageja on palunud taastada tema õigused seoses Üldkohtule hagi esitamise tähtajaga, see tähendab menetluse

raames, mis ei toimu EUIPO-s, leidis apellatsioonikoda, et ta ei ole pädev taotlust läbi vaatama. Siinkohal lükkas ta tagasi hageja esitatud tõlgenduse, mille kohaselt tuleb nimetatud sättes nimetatud tähtaega mõista kui tähtaega „mis puudutab“ EUIPO-t või „on seotud“ EUIPO-ga, teisisõnu seda arvutatakse kõigi EUIPO aktidega seoses.

- 20 Apellatsioonikoda lisas veel, et hageja poolt esimese otsuse peale esitatud hagi menetlemine on Üldkohtus pooleli ning see kinnitab asjaolu, et apellatsioonikojal puudub pädevus tähtaja ennistamise taotlust läbi vaadata.
- 21 Üldkohus lükkas 9. septembri 2015. aasta määrusega *Monster Energy vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Rahumärgi kujutis)* (T-633/14, ei avaldata, EU:T:2015:658) esimese otsuse peale esitatud hagiavalduse hilinemisest tuleneva ilmselge vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Selle määruse peale on esitatud Euroopa Kohtule apellatsioonkaebus. Euroopa Kohus jättis 4. mai 2016. aasta määrusega kohtuasjas *Monster Energy vs. EUIPO (C-602/15 P)* apellatsioonkaebuse rahuldamata.
- 22 Neil asjaoludel esitas hageja 5. oktoobril 2015 käesoleva hagi.

Poolte nõuded

- 23 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - saata asi EUIPO teisele apellatsioonikojale tagasi, et viimane lahendaks tähtaja ennistamise taotluse sisuliselt;
 - mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.
- 24 EUIPO palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt;

Õiguslik käsitlus

- 25 Hageja esitab oma hagi toetuseks sisuliselt neli väidet. Esiteks on apellatsioonikoda rikkunud määruse nr 207/2009 artiklit 58, leides, et apellatsioonikodade kantselei 29. augusti 2014. aasta kirja peale ei saa nimetatud sätte alusel kaebust esitada. Teiseks rikkus ta määruse artikli 65 lõiget 5, kui ta kinnitas, et esimese otsuse teatavaks tegemise aeg, mille alusel arvutatakse Üldkohtule hagi esitamise tähtaega, oli 20. detsember 2013. Kolmandaks rikkus apellatsioonikoda ka määruse artiklit 81, kui leidis, et see artikkel ei ole kohaldatav olukorrale, milles palutakse ennistada Üldkohtule hagi esitamise tähtaeg ja kui ta seetõttu leidis, et tal puudub pädevus seda sätet käesoleval juhul kohaldada. Lõpuks ja neljandaks jättis ta otsustamata ning rikkus määruse artiklit 75, kui ta ei võtnud seisukohta – ja jättis vaidlustatud otsuse seega põhjendamata – teise taotluse kohta, millele on osutatud eespool punktis 13, mis oli esitatud tähtaja ennistamise taotluses ja mida korraldi apellatsioonikojale saadetud täiendavas avalduses; nimelt seda, mis puudutab tema esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotluse uuesti kandmist EUIPO registrisse ajaks, mil Euroopa Liidu Kohus vaatab tema hagi läbi.
- 26 Kõigepealt tuleb analüüsida viimast väidet, et vaidlustatud otsuses on jäetud seisukoht võtmata ning see on põhjendamata.

Väide, mis käsitleb otsustamata jätmist ja põhjenduse puudumist

- 27 Hageja esitas EUIPO-le tähtaja ennistamise taotluse seoses selle tähtajaga, mis puudutab Üldkohtule hagi esitamist, väites, et kui seda tähtaega ei ennistata alates 17. juunist 2014, kaotab ta mitte üksnes liidu kohtule hagi esitamise õiguse, vaid ka õiguse säilitada esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotlus. Ta palus taotluse nõuetes sõnaselgelt selle määramist, et Üldkohtule hagi esitamise tähtaeg ennistatakse alates 17. juunist 2014 ning tema esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotlus kantakse uuesti EUIPO registrisse ajaks, mil liidu kohus vaatab tema hagi läbi. Ta kordas neid kaalutlusi ja oma nõudeid apellatsioonikojale esitatud täiendavas avalduses.
- 28 Üldkohtule esitatud hagi rõhutab hageja, et apellatsioonikoda ei ole vaidlustatud otsuses võtnud seisukohta tema taotluse kohta, mis on seotud eespool punktis 27 nimetatud õigusega ja mis puudutab asjaomase ELi kaubamärgi registreerimise taotluse kandmist EUIPO registrisse ajaks, mil liidu kohus vaatab hagi läbi. Seda enam ei ole vaidlustatud otsuses seda põhjendatud, ning seega on tegemist olulise menetlusnormi rikkumisega, mis takistab hagejal oma õigusi tõhusalt kaitsta. Ta palub Üldkohtul teha otsus selle taotluse kohta, lisades, et nimetatud põhjenduse puudumine piirab ka Üldkohtu võimalust vaidlustatud otsuse õiguspärasust kontrollida.
- 29 Nõude kohta otsuse tegemata jätmise võib viia apellatsioonikoja otsuse vähemalt osalise tühistamiseni (vt selle kohta kohtuotsus, 2.7.2002, SAT.1 vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (SAT.2), T-323/00, EU:T:2002:172, punkt 19).
- 30 Käesoleval juhul on hageja, nagu eespool punktis 27 märgitud, esitanud EUIPO-le taotluse kanda tema esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotlus EUIPO registrisse ajaks, mil liidu kohus vaatab hagi läbi, selle taotluse raames, milles ta palub tähtaja ennistamist seoses tähtajaga esitada Üldkohtule hagi ja seega on ta sidunud selle uuesti sissekandmise taotluse tähtaega puudutava taotlusega.
- 31 Kuna apellatsioonikoda kinnitas apellatsioonikodade kantselei seisukohta, mille kohaselt tähtaja ennistamise menetlus ei saa puudutada Üldkohtule hagi esitamise tähtaega, siis on ka ELi kaubamärgi registreerimise taotluse EUIPO registrisse uuesti sissekandmise taotlus, mis on seotud taotlusega ennistada Üldkohtule hagi esitamise tähtaeg alates 17. juunist 2014, paratamatult rahuldamata jätud. Seega ei ole apellatsioonikoda jätnud uuesti registrisse kandmise taotluse kohta talle esitatud tähtaja ennistamise taotluse raames otsust tegemata.
- 32 Nimetatud järeldus ei ole vastuolus asjaoluga, mis on märgitud EUIPO vastuses, et hageja esitatud ELi kaubamärgi registreerimise taotluse staatus registris on praegu „edasikaebus menetlemisel“, mitte „taotlus tagasi lükatud“. Tegelikult nentis EUIPO väljaspool tähtaja ennistamise taotluse raamistikku, et asjaomase kaubamärgi registreerimisest keeldumise otsuse peale on esitatud liidu kohtule hagi, ning ta järeldas selle pinnalt, et registreerimistaotlus peab olema registris kirjendatud staatusega „edasikaebus menetlemisel“.
- 33 Mis puutub väidetavasse põhjenduse puudumisse, siis tuleb meenutada, et vastavalt määruse nr 207/2009 artiklile 75 peavad EUIPO otsused olema põhjendatud. Põhjendamiskohustust, mis tuleneb ka ELTL artiklist 296, on käsitletud väljakujunenud kohtupraktikas, mille kohaselt peab põhjendustest selgelt ja üheselt tulenema akti autori arutluskäik, mis võimaldab esiteks puudutatud isikutel teostada õigust taotleda vaidlustatud otsuse kohtulikku läbivaatamist ja teiseks liidu kohtul teostada kontrolli otsuse õiguspärasuse üle. Samas ei nõuta, et põhjendustes oleksid esitatud kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud. Otsuse põhjenduste vastavust nimetatud nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (kohtuotsused, 29.2.1996, komisjon vs. nõukogu, C-122/94, EU:C:1996:68, punkt 29, ja 28.1.2016, Gugler France vs. Sieturu Ühtlustamise Amet – Gugler (GUGLER), T-674/13, ei avaldata, EU:T:2016:44, punkt 52). Põhjendamisnõude hindamisel tuleb arvestada juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu ja esitatud põhjenduste laadi, mistõttu ei ole iga kord vaja sõnaselgelt võtta seisukohta kõigi asjaolude kohta, mille on puudutatud isikud esitanud või mida taotlenud (kohtuotsus, 30.3.2000, VBA

vs. Florimex jt, C-265/97 P, EU:C:2000:170, punkt 93; vt selle kohta ka kohtuotsus, 30.11.2000, Industrie des poudres sphériques vs. komisjon, T-5/97, EU:T:2000:278, punkt 199, ja 9.12.2010, Tresplain Investments vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, EU:T:2010:505, punkt 46).

- 34 *Mis puutub väidetavasse põhjendamiskohustuse rikkumisse, siis tuleb nentida, et vaidlustatud otsus sisaldab põhjendust, mis on kooskõlas eespool punktis 33 nimetatud nõuetega, mis on võimaldanud apellatsioonikoja põhjendust mõista ja teha sellest kokkuvõtte, nagu see on esitatud eespool punktides 17–20. Kui apellatsioonikoda ei ole eraldi põhjendanud selle taotluse tagasi lükkamist, mis on esitatud tähtaja ennistamise taotluses ja mida korrati hageja täiendavas avalduses, kanda ELi kaubamärgi registreerimise taotlus uuesti EUIPO registrisse, siis on see nii ka põhjusel, et ta lükkas tähtaja ennistamise taotluse ja talle esitatud kaebuse tervikuna tagasi seetõttu, et need on esitatud pädevust mitte omavatele instantsidele, mistõttu ei olnud vaja korrata samu selgitusi iga nendes esitatud taotluse kohta.*
- 35 Seega tuleb väide, mis käsitleb otsustamata jätmist ja põhjenduse puudumist, tagasi lükata. Järgmisena tuleb uurida kolmandat tühistamisväidet.

Väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artiklit 81

- 36 Hageja sõnul rikkus apellatsioonikoda määruse nr 207/2009 artiklit 81, mis käsitleb tähtaja ennistamise menetlust, kui ta leidis, et see ei ole kohaldatav olukorrale, kus palutakse Üldkohtule hagi esitamise tähtaeg ennistada, järeldades, et ta ei ole pädev seda sätet käesoleval juhul kohaldama.

- 37 Määruse nr 207/2009 artikli 81 lõikes 1 on sätestatud:

„[ELi] kaubamärgi taotleja või omaniku või muu ametis menetletava asja osalise puhul, kellel kõikidest asjaolude kohaselt võetud meetmetest hoolimata ei ole olnud võimalik ameti [ees] tähtajast kinni pidada, võib tema taotluse korral tähtaja ennistada, kui tähtaja möödalaskmine toob käesoleva määruse sätetest tulenevalt vahetult kaasa õiguste või õiguskaitselahenduste kaotamise.“ [Täpsustatud tõlge]

- 38 Hageja väidab, et sõnastusega „ameti ees tähtajast“ on seadusandja soovinud hõlmata tähtaegu, mis „puudutavad“ EUIPO-t või on EUIPO-ga „seotud“. Nii peab saama selle suhtes, et hagi esitamise tähtaja järgimata jätmise tõttu on kaotatud võimalus esitada Üldkohtule apellatsioonikoja otsuse peale hagi, kohaldada tähtaja ennistamise menetlust, kuna selline tähtaeg puudutab EUIPO-t nii vaidlustatava otsuse autorina kui ka võimaliku Üldkohtu kohtuasja poolena.

- 39 Hageja leiab nimelt, et väljenditel „ees“, „puudutab“ ja „seotud“ on sama tähendus. Ta rõhutab, et asjaomase määruses nr 207/2009 ette nähtud tähtaja kulgemise alguse määrab kindlaks EUIPO otsus. Ta rõhutab samuti, viidates määruse artikli 64 lõikele 3, et nimetatud tähtaja möödumine, kui Üldkohtule hagi ei esitata, toob kaasa kõnealuse otsuse jõustumise. Ta märgib ka, et määruse artikli 81 lõige 5, milles on nimetatud tähtaja ennistamise menetluse kohaldamisala piirangud, ei nimeta määruse artiklit 65, mis reguleerib liidu kohtutele hagi esitamist ning määrab muu hulgas kindlaks hagi esitamise tähtaja. Seega puudutab Üldkohtule hagi esitamise tähtaeg EUIPO-t tema sõnul mitmel alusel ning selle tähtaja järgimata jätmise suhtes võib esitada tähtaja ennistamise taotluse.

- 40 Siiski tuleb meenutada, et määruse nr 207/2009 põhjenduses 12 on märgitud:

„[...] Ühenduse olemasolevat institutsioonilist struktuuri ja võimude tasakaalustatust säilitades [on] oluline näha ette Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), mis oleks tehnilistes küsimustes sõltumatu ning õiguslikult, halduslikult ja rahanduslikult autonoomne. Selleks

on vajalik ja otstarbekas, et nimetatud amet oleks iseseisva õigusvõimega ühenduse organ, mis rakendaks talle käesoleva määrusega antud volitusi ja mis tegutseks ühenduse õiguse raames, vähendamata ühenduse institutsioonide pädevust.“

- 41 Nagu EUIPO väidab, viib see, kui tunnustakse ühe kõnealuse talituse pädevust rahuldada Üldkohtule hagi esitamise tähtaja ennistamise taotlus, selleni, et sekkutakse Üldkohtu pädevusse, kes ainsana – välja arvatud Euroopa Kohtus, kes võib tema otsuseid läbi vaadata – on ELTL artiklite 256 ja 263 kohaselt pädev hindama talle esitatud hagi vastuvõetavust.
- 42 Selles osas näevad asjaomased sätted ette, et Üldkohus kontrollib liidu organite või asutuste selliste õigusaktide seaduslikkust, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi kolmandatele isikutele, tingimusel et need vastavad vastuvõetavuse tingimustele, arvestades eelkõige asjaolu, et hagi peab olema esitatud kahe kuu jooksul alates vastavalt olukorrale ajast, mil akt avaldati, see tehti hagejale teatavaks või kui seda ei ole tehtud, ajal, mil viimane sai sellest teada. Vastuvõetavus on üks hagi hindamise asjaolu, mis kuulub kohtu pädevusse, seda enam, et ta peab seda analüüsima omal algatusel, nagu Euroopa Kohus on meenutanud eelkõige 26. veebruari 1981. aasta kohtumääruses *Farrall vs. komisjon* (10/81, EU:C:1981:60), või 23. aprilli 1986. aasta kohtuotsuses *Les Verts vs. parlament* (294/83, EU:C:1986:166, punkt 19).
- 43 Vastab tõele, et ELTL artikli 263 viies lõik sätestab, et õigusaktides, millega luuakse liidu organeid ja asutusi, võib ette näha eritingimused ja erikorra seoses füüsiliste või juriidiliste isikute hagide esitamisega nende organite ja asutuste õigusaktide vastu, mille eesmärgiks on tekitada nende suhtes õiguslikke tagajärgi. Siiski on käesoleval juhul määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 5, milles märgitakse, et hagi apellatsioonikoja otsuse peale esitatakse Euroopa Kohtule kahe kuu jooksul pärast apellatsioonikoja otsuse väljakuulutamist, täielikult kooskõlas ELTL artiklis 263 ette nähtud üldise korraga, mis puudutab kohtu pädevust hinnata hagi esitamise tähtaja järgimist.
- 44 Siinkohal nähtub toimikust, et hageja esitas hagi Üldkohtusse pärast seda, kui ta oli saanud esimesest otsusest teada ning selle raames oli Üldkohus juba käsitlenud küsimust, kas selle otsuse peale talle hagi esitamise tähtaega on järgitud. Üldkohus sedastas, et hagi on esitatud hilinenult ja see on seetõttu vastuvõetamatu. Kuna esitati apellatsioonkaebus, oleks saanud seda seisukohta vajaduse korral ümber hinnata, kuid igal juhul liidu kohtute, mitte aga EUIPO poolt. Isegi kui EUIPO apellatsioonikoda oleks tähtaja ennistamise taotluse rahuldanud, ei oleks see mingil juhul sidunud Üldkohut selle hinnangu andmisel, kas hagi esimese otsuse peale on esitatud hilinenult või mitte.
- 45 Seega ei ole määruse nr 207/2009 artikkel 81, mis käsitleb tähtaja ennistamist, kohaldatav juhul, kui kohus võib pidada Üldkohtule EUIPO apellatsioonikoja otsuse peale esitatud hagi hilinenuks, vaid asjakohased on need sätted, mis on kohaldatavad kohtu suhtes, see tähendab lisaks ELTL artiklile 263 ka Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 45 teine lõik, mille kohaselt „[t]ähtaja möödumise tagajärjel ei piirata kellegi õigusi, kui asjaomane pool tõestab ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu olemasolu“.
- 46 Kohtumenetlus ei jagune pealegi kohe alguses kaheks, nagu see on ette nähtud määruse nr 207/2009 artiklis 81, kus esiteks on hagi esitamine ja teiseks tähtaja ennistamise taotluse esitamine, mille kohta teeb kohus lahendi eraldi, hinnates hagi vastuvõetavust ning seda, kas hagi esitamise tähtaega on järgitud. Põhimõtteliselt analüüsitakse hagi vastuvõetavust sama – pärast hagi esitamist algatatud – menetluse raames, ning üksnes juhul, kui kohtule on esitatud vastuvõetamatuse väide, milles on palutud, et ta teeks selle kohta otsuse ilma asja sisuliselt läbi vaatamata või tugineks omal algatusel avalikul huvil põhineva läbivaatamist takistava asjaolu olemasolule, võib ta teha eraldi lahendi vastuvõetavuse kohta, ning teha seejärel otsuse sisuliste küsimuste kohta, kui ta peab hagi siiski vastuvõetavaks.
- 47 Seetõttu ei saa nõustuda hageja argumentidega, mis põhinevad sõnastusest tulenevatel kaalutlustel ning asjaolul, et Üldkohtule hagi esitamise tähtaeg puudutab EUIPO-t mitmel alusel.

- 48 Määruse nr 207/2009 artikli 81 menetlusnormid ise on täielikus kooskõlas ELTL artiklite 256 ja 263 tõlgendusega, nagu see on esitatud eespool punktides 41–47.
- 49 Nimelt sisaldab määruse nr 207/2009 artikkel 81 lõiget 2, milles on täpsustatud, et tegemata jäetud toiming tuleb sooritada tähtaja ennistamise taotluse esitamise tähtaja jooksul, nimelt kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest. Sama artikli lõige 4 sätestab, et „[t]aotluse kohta teeb otsuse talitus, kelle pädevuses on teha otsus sooritamata jäetud toimingu kohta“. Tegemata jäetud toiming on seega toiming, mille oleks pidanud tegema tähtaja jooksul, mille ennistamist taotluses palutakse ning mille eesmärk on saada õigus või esitada hagi.
- 50 Käesoleval juhul tähendab Üldkohtule apellatsioonikoja otsuse peale esitatud hagiga seoses see isegi juhul, kui tuleb kohaldada määruse nr 207/2009 artiklit 81, et arvestades artikli lõikeid 2 ja 4, peab tegemata jäetud toiming, nimelt hagi olema esitatud kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest, mis ei võimaldanud seda esitada varem ning sama tähtaja jooksul tuleb esitada tähtaja ennistamise taotlus hagi lahendamise küsimuses pädevale instantsile, nimelt Üldkohtule. See ei vasta hageja soovitud tõlgendusele ning kinnitab eelkõige seda, üksi EUIPO talitus või üksus ei saanud otsust teha.
- 51 Peale selle ei lükka eespool punktis 45 esitatud järeldust ümber asjaolu, mida on rõhutanud hageja, et määruse nr 207/2009 artikli 81 lõikes 5, mis näeb ette erandid selle artikli kohaldamisest teatavate EUIPO menetlusi puudutavate tähtaegade suhtes, ei ole sätestatud nimetatud määruse artiklis 65 Üldkohtule hagi esitamise tähtaega. Nimetatud asjaolu puudumine on selgitatav sellega, et määruse nr 207/2009 artikkel 81 tervikuna ei ole liidu kohtu menetlustele kohaldatav. Vastab tõele, nagu rõhutab ka hageja, et määruse artiklis 82 „Menetluse jätkamine“, mis käsitleb muid EUIPO „ees“ tähtaja järgimata jätmise olukordi, mida võib ette näha, nimetatakse lõikes 2 sõnaselgelt sätete seas, mis näevad ette tähtaja ja mis selle kohaldamisalasse ei kuulu, hoopis määruse artiklit 65. See määruse nr 207/2009 artiklite 81 ja 82 sätete ühtlustamatus ei takista aga selle märkimist, et kahel nimetatud juhul ei puuduta EUIPO „ees“ kehtivaid tähtaegu puudutavad sätted liidu kohtule hagi esitamise tähtaega.
- 52 Seega tegi apellatsioonikoda õigesti, kui sedastas, et tema nagu ka apellatsioonikodade kantselei ei ole pädev analüüsima hageja esitatud tähtaja ennistamise taotlust, ning seega tuleb kolmas väide tagasi lükata.

Ülejäänud väited

- 53 Eespool punktis 52 esitatud järeldus on piisav, et jätta rahuldamata hagi, sealhulgas nõue saata asi EUIPO-le tagasi, ilma et oleks vaja hinnata hageja kaht ülejäänud väidet, mis on ainetud, kuna need ei saa tuua ka juhul, kui need on põhjendatud, kaasa vaidlustatud otsuse tühistamist.
- 54 Apellatsioonikoda lükkas kaebuse apellatsioonikodade kantselei 29. augusti 2014. aasta kirja peale vastuvõetamatuna tagasi. Selles osas piisab, kui üks apellatsioonikoja esitatud vastuvõetamatuse alus on põhjendatud, nagu eespool punktis 52 leiti, et käesolevat hagi vaidlustatud otsuse peale ei saa rahuldada (vt analoogia alusel mitme aluse kohta, mis õigustavad komisjoni otsust, kohtuotsused, 6.11.1990, Itaalia vs. komisjon, C-86/89, EU:C:1990:373, punkt 20, ja 14.12.2005, General Electric vs. komisjon, T-210/01, EU:T:2005:456, punktid 42 ja 43, või mitme seadusvastasuse aluse kohta, mille esinemist on Üldkohus tuvastanud, kohtuotsus, 18.3.1993, parlament vs. Frederiksen, C-35/92 P, EU:C:1993:104, punkt 31, või hagi rahuldamata jätmise mitme aluse kohta, mille esinemist on Üldkohus tuvastanud, kohtumäärus, 24.1.1994, Boessen vs. CES, C-275/93 P, EU:C:1994:20, punktid 25 ja 26).

- 55 Eelkõige mis puutub hageja teise väitesse, mille kohaselt apellatsioonikoda rikkus määruse nr 207/2009 artikli 65 lõiget 5, kui ta kinnitas, et esimese otsuse teatavaks tegemise aeg, millest tuleb lähtuda Üldkohtule hagi esitamise tähtaja arvutamisel, oli 20. detsember 2013, siis on EUIPO sisuliselt õigesti väitnud, et see väide on ainetu, arvestades apellatsioonikoja põhjendust, millega lükati tähtaja ennistamise taotlus tagasi vastuvõetamatuse tõttu.

Kohtukulud

- 56 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna EUIPO on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda),

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Monster Energy Company'lt.

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 8. juunil 2016 Luxembourgis.

Allkirjad